Η ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΚΤΩ

Τό πλῆρες κείμενον τῆς διαταγῆς τοῦ ἀσκοῦντος τήν ποινικήν ἀγωγήν ἐνώπιον τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν, διά τῆς ὁποίας παραπέμπονται ἵνα δικασθοῦν, τήν 20ήν Ἰανουαρίου, οἱ ὀκτώ κατηγορούμενοι διά τήν κατοχήν ἐκρηκτικῶν ὡς καί ἐκρήξεις βομβῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τήν διά τῆς ὑπ' ἀριθ. Β.Υ.Ε. 42)1971 ὑμετέρας ἀναφορᾶς (προτάσεως) ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ποινικήν δικογραφίαν κατά τῶν:

1) ΒΑΛΥΡΑΚΗ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 28, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Χανίοις - Κρήτης (Ἡγουμένου Γαβριήλ 25), ἠλεκτρολόγου,

2) ΚΥΡΙΑΖΗ Ἰωάννου τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 29, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Βαθυκλέους 17 - Ἅγ. Ἀρτέμιος), ἐλαιοχρωματιστοῦ

3) ΚΑΡΑΓΙΩΤΑ Ζαχαρία τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 27, γεννηθέντος ἐν Ἀστρίτσῃ Καρδίτσης καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Ἐρασινίδου 9 - Ἅγ. Ἀρτέμιος), ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου

4) ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ Σπυρίδωνος τοῦ Ἀναστασίου, ἐτῶν 25, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Μετεώρων 7 - Ἅγ. Ἀρτέμιος), ἠλεκτρολόγου,

5) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλ. τοῦ Σπυρίδωνος, ἐτῶν 25, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Μιθριδάτου 28 - Ἅγ. Ἀρτέμιος), συνταξιούχου,

6) ΧΡΥΣΑΦΗ Ἰωάννου τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 26, γεννηθέντος ἐν Ἀγιάσῳ Μυτιλήνης καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Κ. Λομβάρδου 37 - Ἀμπελόκηποι), μονωτοῦ,

7) ΛΕΝΕΤΗ Ἰωάννου τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 26, γεννηθέντος ἐν Ἀγιάσῳ Μυτιλήνης καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Ἡοῦς 53 - Κάτω Πετράλωνα), ἐφαρμοστοῦ,

8) ΚΥΡΓΙΟΥ Δημητρίου τοῦ Σπυρίδωνος, ἐτῶν 36, γεννηθέντος ἐν Δολιανοῖς Ἰωαννίνων καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Κεντρική Λαχαναγορά Ἀθηνῶν), ἐργάτου,

9) ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ Ἰωσήφ τοῦ Ἀναστασίου, ἐτῶν 34, γεννηθέντος ἐν Ξάνθῃ καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Χατζηκωνσταντῆ 15—17), ἀνεπαγγέλτου,

10) ΒΡΑΝΑ Δημητρίου τοῦ Κωνσταντίνου, ἐτῶν 29, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις (Ἀγρινίου 13—15), ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου,

καθ' ὧν ἠσκήθη ποινική δίωξις καί διετάχθη ἐνέργεια τακτικῆς ἀνακρίσεως, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. ΕΠ 101)29.5.71 καί ΕΠ 132)28.6.71 Δ)γῶν ἡμῶν, ἐπί συστάσει (ἄρθρ. 187 παρ. 1 περ. α' Π.Κ.) κατ' ἐξακολουθησιν καί παραβάσεσι περί τάς ἑκρηκτικάς ὕλας (ἄρθρ. 272 παρ. 1 καί 4 Π.Κ., ὡς ἀντικ.) κατ' ἐξακολούθησιν, ἐπί πλέον δέ κατά τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ΚΥΡΙΑΖΗ Ἰωάννου, ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλείου καί ΚΥΡΓΙΟΥ Δημητρίου καί ἐπί ἐκρήξει (270 Π.Κ.) κατ' ἐξακολούθησιν καί ἐν συναυτουργίᾳ, δι' ἧς προτάσεως, συμφωνοῦντες πρός τήν συνημμένην ὑπ' ἀριθ. 1)Β.Υ. 2)12.11.71 γνωμοδότησιν τοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ 3ου Τμήματος τοῦ παρ' ᾧ παρίστασθε δικαστηρίου, προτείνετε ὅπως παραπεμφθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν οἱ ἐκ τῶν κατηγορουμένων:

1) ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ἰωσήφ, 2) ΚΥΡΙΑΖΗΣ Ἰωάννης, 3) ΚΑΡΑΓΙΩΤΑΣ Ζαχαρίας, 4) ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Σπυρίδων, 5) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, 6) ΧΡΥΣΑΦΗΣ Ἰωάννης, 7) ΛΕΝΕΤΗΣ Ἰωάννης καί 8) ΚΥΡΓΙΟΣ Δημήτριος ἐπί παραβάσει τοῦ ἄρθρου 272 παρ. 4 Ποιν. Κώδ., ὡς ἀντικ., οἱ ἐκ τούτων 1) ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ἰωσήφ, 2) ΚΥΡΙΑΖΗΣ Ἰωάννης, 3) ΧΡΥΣΑΦΗΣ Ἰωάννης καί 4) ΛΕΝΕΤΗΣ Ἰωάννης καί ἐπί παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 272 παρ. 1 Π.Κ., ὡς ἀντικ., οἱ δ' ἐκ τῶν ἀνωτέρω 1) ΚΥΡΙΑΖΗΣ Ἰωάννης, 2) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος καί 3) ΚΥΡΓΙΟΣ Δημήτριος καί ἐπί παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 270 α - 6 Π.Κ., ὡς ἀντικ.

Μή γίνῃ δέ κατηγορία ἀφ' ἑνός μέν κατά τῶν ἐκ τῶν προρρηθέντων 1) ΚΑΡΑΓΙΩΤΑ Ζαχαρία, 2) ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ Σπυρίδωνος καί 3) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Βασιλείου ἐπί παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 272 παρ. 1 Π.Κ., ἀφ' ἑτέρου δέ κατά τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων 1) ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ Ἰωσήφ τοῦ Ἀναστασίου καί 2) ΒΡΑΝΑ Δημητρίου τοῦ Κωνσταντίνου ἐπί ταῖς ἀποδιδομέναις αὐτοῖς πράξεσι τῶν ἄρθρ. 187 παρ. 1 περ. α' καί 272 παρ. 1 καί 4 Π.Κ.

Τά πραγματικά περιστατικά

Ἐπειδή ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως προκύπτουν τά κάτωθι πραγματικά περιστατικά: Τήν 21ην Ἀπριλίου 1967 αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς χώρας, ὑπείκουσαι εἰς τήν ἀνάγκην τῆς ἐπιδιώσεως τοῦ Ἔθνους καί δή εἰς τήν ἀρχήν «ἡ σωτηρία τῆς Πατρίδος ἐστίν ὁ ὑπέρτατος νόμος» καί μή δεχθεῖσαι νά θυσιάσουν εἰς τό γράμμα τοῦ Συντάγματος αὐτήν ταύτην τήν ὑπόστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, **προέβησαν δι' ἀναιμάκτου** ἐπαναστάσεως εἰς τήν κατάλυσιν τῆς κατ' ὄνομα μόνον ὑφισταμένης δημοκρατίας καί εἰς τόν τερματισμόν τῆς ὁλονέῳ διογκουμένης καί ἐπαπειλούσης δεινά καί συμφοράς εἰς τόν ἑλληνικόν λαόν ἀναρχίας, ἐπιδοθεῖσαι ἐν συνεχείᾳ εἰς ἀναδιμιουργικόν ἔργον πρός θεμελίωσιν τοῦ νέου δημοκρατικοῦ καθεστῶτος ἐπί βάσεων διασφαλιζουσῶν τήν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν του καί τήν ὡς ἐκ τούτου ἀμαλήν ἐν τῷ μέλλοντι πορείαν τοῦ Ἔθνους. Τήν ἀναγκαίοτητα τῆς ἐπελθούσης διά τῆς Ἐπαναστάσεως ἀλλαγῆς, ὡς καί τήν ἀνταπόκρισιν, ἣν ἔσχεν αὕτη εἰς τό δημόσιον αἴσθημα ἀποδεικνύει τό γεγονός ὅτι οὐδεμία ἀντίδρασις ἐσημειώθη κατ' αὐτῆς καί οὐδεμία κοινωνική ὁμάς ἠσθάνθη τήν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως τοῦ καταρρέοντος καθεστῶτος τό ὁποῖον εἶναι ἤδη ἐκπεσεί εἰς τήν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων. Ἐν τούτοις τό Κ. Κ. Ε. δεχθέν ὑπό τῆς Ἐπαναστάσεως αἰφνιδίως καίριον πλῆγμα διά τῆς πλήρους ἐξαρθρώσεως τοῦ παρανόμου του μηχανισμοῦ καί τῆς διαλύσεως τῶν ὀργανώσεών του, ἐξεδήλωσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, ἀμέσως τήν ἀντίθεσίν του ὑπερασπυνόμενον ἤδη τῆς συνταγματικῆς τάξεως. Ὅ,τι ἐπί πολλά ἔτη τοῦ εἶχε προσφέρει ἡ κομματική διαφθορά καί ἡ ἀσυνειδησία μερίδος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τοῦ ἀπεστέρει ἐν μιᾷ νυκτί ἡ Ἐπανάστασις. Ἐκτός τῶν κομμουνιστῶν καί διαφορα παρηκμασμένα καί διεφθαρμένα στοιχεῖα τοῦ παλαιοκομματισμοῦ, καιροσκόποι καί δυνάσται τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τά εὐτελῆ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἐπλήξεν ἡ Ἐπανάστασις, ἐπεχείρησαν νά συγκροτήσουν διαφόρους ὀργανώσεις ἐπί σκοπῷ διασαλεύσεως τῆς ἐνόμου τάξεως καί ἀνατροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Πολλοί τούτων, αὐτοεξορισθέντες, κατέφυγον εἰς τό ἐξωτερικόν καί ἐκεῖθεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀναπτύσσουν ἀντεθνικήν δραστηριότητα, ἱδρύσαντες παρανόμους ὀργανώσεις καί συνεργαζόμενοι ἀπροκαλύπτως μετά τοῦ διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ.

Οἱ ἀνωτέρω αὐτοαποκαλούμενοι «ἀντιστασιακοί», μακράν τῆς πατρίδος εὑρισκόμενοι, διάγοντες βίον πλάνητα καί παρασιτικόν, ἀπώλεσαν τήν ἐθνικήν των συνείδησιν καί ἐπεδόθησαν εἰς μίαν ἄνευ προηγουμένου προσπάθειαν κατασυκοφαντήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐνισχυόμενοι δέ ὑλικῶς καί ἠθικῶς ὑπό τοῦ Κ. Κ. Ε. καί τῆς διεθνοῦς συνοδοιπορίας, δεδηλωμένων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, προσπαθοῦν διά παντός τρόπου νά μεταφέρουν εἰς τήν Ἑλλάδα τό εἰς πλείστας χώρας ἐπικρατοῦν κλῖμα ἀναρχίας καί μηδενισμοῦ. Ἔνερ γοῦσαι πρός τήν κατεύθυνσιν ταύτην αἱ ποικιλώνυμοι ἀντεθνικαί ὀργανώσεις, ἐπιδίδονται εἰς τήν στρατολόγησιν ἀναρχικῶν καί τυχοδιωκτικῶν ἀτόμων, τά ὁποῖα ἀποστέλλουν εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς Ἑλλάδος, πρός ἐκτέλεσιν δυναμιτιστικῶν ἐνεργειῶν, οὐδόλως δ' ἐξετάζουν τόσον οἱ κατευθύνοντες ὅσον καί οἱ πραγματοποιοῦντες ταύτας ὅτι αἱ ἐγκληματικαί των πράξεις στρέφονται εὐθέως ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί θέτουν ἅμα ἐν ἀμέσῳ κινδύνῳ καί αὐτήν ταύτην τήν σωματικήν ἀκεραιότητα τῶν πολιτῶν ἀδιακρίτως, ὡς τοῦτο συνέβη καί προσφάτως καί δή τήν 26.4.71, **ὅτε ἐξ ἐκρήξεως** ὡρολογιακῆς **βόμβας διεμελίσθη** οἰκτρῶς ὁ **ἠτυχής ἐργάτης Ἀγγουρίας Πυρίδων**, ὡς καί τήν 14.5.71, ὅτε ἐξ ἐκρήξεως παγιδευμένης ὡρολογιακῆς βόμβας, εὗρεν οἰκτρόν θάνατον ὁ ἀστυφύλαξ Κωνσταντάγκας Ἀθανάσιος, καθ' ὃν χρόνον ἐξετέλει οὗτος ὑπηρεσίαν πλησίον τοῦ ἀγάλματος Τρούμαν.

Οἱ αὐτουργοί τῶν ὡς ἄνω ἐγκληματικῶν καί ὑπούλων πράξεων παραμένουσιν εἰσέτι ἄγνωστοι, οὐχ ἧττον ὅμως τυγχάνουσι γνωστοί οἱ λοιποί συμμέτοχοι καί δή οἱ ἠθικοί αὐτουργοί τῶν ἐν λόγῳ κακουργημάτων. **Πρόκειται**, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως, περί τῶν ἰδρυτῶν καί τῶν ἰθυντόντων τῶν ὡς εἴρηται ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων, οἱ ὁποῖοι εὑρισκόμενοι εἰς τό ἐξωτερικόν καί ἰδιαιτέρως εἰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, στρατολογοῦν ἀναρχικά καί τυχοδιωκτικά στοιχεῖα, στερούμενα ἰδεολογικοῦ ὑποβάθρου καί ἠθικῶς πωρωμένα, ἐφοδιάζουν ταῦτα δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καί βομβῶν καί τά ἐξαποστέλλουν εἰς τήν Ἑλλάδα πρός διάπραξιν τῶν καταστρωθέντων ἐγκλημάτων.

Τά ἐν λόγῳ ἄτομα, παρασιτικῶς ὡς ἐπί τῶ πλεῖστον διαβιοῦντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀδιστάκτως ἀναλαμβάνουν, καί δή μισθοφορικῶς, οἱανδήποτε ἀποστολήν, γίνονται δέ πειθήνια ὄργανα τῶν ὡς ἄνω ἡγετῶν, εἰς τούς συγκαλεῖται καί ὁ τέως ὑπουργός καί βουλευτής τῆς Ε. Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Ἀνδρέας, ὅστις ἡγεῖται τῆς παρανόμου συνωμοτικῆς καί ἀντεθνικῆς ὀργανώσεως ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ (ΠΑΚ)», τῆς ὁποίας ἀποκλειστικός σκοπός, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν κατά καιρούς διακηρύξεων τούτου, τυγχάνει ὁ ἐνοπλος ἀγών πρός ἀνατροπήν τῆς ἐνόμου τάξεως, τῆς προκυψάσης ἐκ τῆς **Ἐπαναστάσεως** τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἤτις, κατά τά ἐν τῷ Δημοσίῳ Διεθνεῖ Δικαίῳ παραδεδεγμένα, ἐπιτυχοῦσα, ἐδημιούργησεν δίκαιον. Τό γεγονός ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ὀργανώσεως ταύτης προῆλθεν εἰς συμφωνίας μετά τῆς ἡγεσίας τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΑΝΤΙΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ (ΠΑΜ)» καί κοινήν μετ' αὐτῆς δράσις, ἀποκαλύπτει τήν ἐλλειψιν πάσης ἰδεολογικῆς συνεπείας. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΠΑΚ ἀπό μακροῦ χρόνου ἔχει ἐπιδοθῆ εἰς τήν στρατολόγησιν ἀναρχικῶν καί τυχοδιωκτικῶν στοιχείων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τά ὁποῖα ἀνεξαρτήτως ἰδεολογικῆς τοποθετήσεως, δέχονται ἐναντι ἀδρᾶς ἀμοιβῆς νά εἰσέλθουν εἰς τήν Ἑλλάδα, προκειμένου νά προβῶσιν εἰς δυναμιτιστικάς ἐνεργείας καί ἑτέρας ἀναρχικάς ἐκδηλώσεις. Τοῦτο συνέβη καί μέ τούς ἐκ τῶν κατηγορουμένων Βαλυράκην καί Κυριαζῆν, ὧν ἡ δράσις λεπτομερῶς ἐκτίθεται ἀμέσως κατωτέρω.

Ἡ δρᾶσις τῶν κατηγορουμένων

Οὕτω, οἱ κατηγορούμενοι Βαλυράκης Ἰωσήφ καί Κυριαζῆς Ἰωάννης, διαμένοντες εἰς Στοκχόλμην Σουηδίας καί ἐνταχθέντες εἰς τήν προρρηθεῖσαν συνωμοτικήν παράνομον καί ἀντεθνικήν ὀργάνωσιν ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ (ΠΑΚ)» ἀπεδέχθησαν πρότασιν τῆς ἡγεσίας οὐτου, νά ἐφοδιασθοῦν δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καί ἐκρηκτικῶν βομβῶν καί εἰσέλθουν εἰς τήν Ἑλλάδα, προκειμένου νά προβοῦν δι' αὐτῶν εἰς σειράν δυναμιτιστικῶν ἐνεργειῶν καί συγκεκριμένως διά τῆς τοποθετήσεως τούτων εἰς ἐπιλέκαιρα σημεῖα, δημόσια κτίρια καί ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας, νά προξενήσουν δι' αὐτῶν ἐκτεταμένας καταστροφάς, ἀνθρώπινα θύματα καί προκαλέσουν πανικόν, ἀναταραχήν καί κλῖμα φοβίας καί ἀνασφαλείας μεταξύ τῶν πολιτῶν. Ὁ δέ τῶν κατηγορουμένων Κυριαζῆς Ἰωάν., ἤδη ἀπό τοῦ ἔτους 1969 ἡγεῖτο ἀντιστασιακῆς ὁμάδος, κατείχεν ἐκρηκτικάς ὕλας, προέβαινεν εἰς ἐκρήξεις καί ἄλλας παρανόμους πράξεις, κατά δέ Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1970 μετέβη εἰς τό ἐξωτερικόν, ἵνα συναντήσῃ τόν ἀρχηγόν τοῦ ΠΑΚ Ἀνδρέαν Παπανδρέου καί ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τήν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν τῆς ὁμάδος καί τόν ἐφοδιασμόν ταύτης δι' ὅπλων καί ἐκρηκτικῶν ὑλῶν πρός ἀνάπτυξιν σοβαρωτέρας ἀντιστασιακῆς δραστηριότητος. Οὕτος ἐπανελθών εἰς Ἑλλάδα τήν 29.4.71 μετά τοῦ Βαλυράκη Ἰωσήφ, ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς τήν ἀνασυγκρότησιν τῆς ὁμάδος του.

Ὁ ἐν λόγῳ κατηγορούμενος Κυριαζῆς Ἰωάννης, ἐμφορούμενος ὑπό κομμουνιστικῶν ἰδεῶν, τό θέρος τοῦ ἔτους 1969 εἶχεν ἀποδεχθῆ πρότασιν τοῦ ἀποστάτου Λοχαγοῦ Ἀρχάκη Ἀλεξάνδρου, ὅπως προσχωρήσῃ εἰς ἀντιστασιακήν ὀργάνωσιν ἀποσκοποῦσαν εἰς τήν τοποθέτησιν βομβῶν εἰς διάφορα δημόσια κτίρια καί ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας. Ἡ συνεργασία Κυριαζῆ — Ἀρχάκη, ἐδραιοῦτο ἐπί τῆς συμφωνίας, εἰς ἣν προῆλθον οἱ εἰς τό ἐξωτερικόν εὑρισκόμενοι ἀρχηγοί τῶν ὀργανώσεων ΠΑΜ — ΠΑΚ Ἀντων. Μπριλάκης καί Ἀνδρέας Παπανδρέου. Ὁ Κυριαζῆς κατ' ἐπαναλήψιν ἔκτοτε μετέσχε συσκέψεων εἰς τήν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ Ἀρχάκη, καθ' ἃς συνεζητοῦντο καί ἐλαμβάνοντο ἀποφάσεις ἐπί θεμάτων ἀφορώντων τήν ἀνάπτυξιν ἑνιόμου δραστηριότητος τῆς ὀργανώσεως καί καθωρίζοντο οἱ τρόποι δράσεως ταύτης. Οὕτω, τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1969, ἐπραγματοποιήθη σύσκεψις εἰς τήν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ Ἀρχάκη μέ συμμετοχήν τῶν κατηγορουμένων Κυριαζῆ Ἰωάννου, Λενέτη Ἰωάννου καί Χρυσάφη Ἰωάννου. Κατ' αὐτήν ἀπεφασίσθη ὅπως ριφθοῦν κρουσιφλεγεῖς βόμβαι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναγνωρισθοῦν οἱ προσβλητέοι στόχοι. Πρός τόν σκοπόν τοῦτον τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, οἱ ἀνωτέρω μετέθησαν ἀπό κοινοῦ εἰς τήν πλατεῖαν Συντάγματος, πλήν ὅμως, ἡ ἐν λόγῳ περιοχή ἐκρίθη ἀκατάλληλος διά τήν ρίψιν βομβῶν, διό διά μισθωθέντος αὐτοκινήτου «ταξί» μετέθησαν εἰς τήν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρας καί συγκεκριμένως εἰς τήν δι ἀσταύρωσιν ταύτης μετά τῆς ὁδοῦ Μουσταοξύδη, ἔνθα ὁ Ἀρχάκης προέβη εἰς τόν ἀκριβῆ καθορισμόν τοῦ χρόνου καί τῶν σημείων ρίψεως τῶν βομβῶν. Οὕτω αἱ πρῶται βόμβαι θά ἐρρίπτοντο περί τήν 20.30 ὥραν, ὅτε λόγω παύσεως τῶν ἔργασιῶν τῶν καταστημάτων θά παρετηρεῖτο μεγάλη κίνησις ὀχημάτων καί πεζῶν. Κατά τήν ρίψιν θά προηγεῖτο —χρονικῶς ὁ Λενέτης, θά ἠκολούθει δέ ὁ Χρυσάφης καί μετ' αὐτόν ὁ Κυριαζῆς. Πράγματι, τό ἑσπέρας τῆς ἑπομένης συνεκεντρώθησαν εἰς τό Πεδίον τοῦ Ἄρεως οἱ τέσσαρες ἀνωτέρω καί πεζῇ μετέβησαν εἰς τά σημεῖα ὅπου θά ἐρρίπτοντο αἱ βόμβαι, τάς ὁποίας ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Κυριαζῆς, καί τάς ὁποίας εἶχεν προμηθευθῆ οὗτος ὑπό τοῦ Ἀρχάκη.

Ἐκ κακοῦ, ὅμως, χρονικοῦ ὑπολογισμοῦ προηγήθησαν δύο ἐκρήξεις τοῦ Κυριαζῆ ἐπί τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, οἱ Λενέτης καί Χρυσάφης ὅμως, λόγω τοῦ προκληθέντος αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐκρήξεων φόβου, ἀπέφυγον νά προβοῦν εἰς τήν ρίψιν καί τῶν ἰδικῶν των βομβῶν, ἀπέκρυψαν ταύτας κάτωθεν ἑσταθμευμένου ὀχήματος καί μετέθησαν ἐν συνεχείᾳ, κατά τά συμπεφωνημένα, πρός συνάντησιν τοῦ Ἀρχάκη εἴς τι ἐπί τῶν ὁδῶν Ἀχαρνῶν καί Ἁγίου Μελετίου καφενεῖον. Ὁ Ἀρχάκης, ἐν καταφανῆ ἐκνευρισμῷ διά τήν μή τήρησιν τοῦ χρονοδιαγράμματος κατά τό ἐγχείρημα, ἀπέστειλε τούς Χρυσάφην καί Λενέτην πρός παραλαβήν τῶν μή ριφθεισῶν βομβῶν καί ἀπόκρυψιν τούτων εἰς τό διαμέρισμά των διά μελλοντικάς ἐκρήξεις, εἰπών μάλιστα εἰς αὐτούς, ὅτι ὑπῆρχε φόβος ἀποκαλύψεώς των ἐκ τῶν δακτυλικῶν των ἀποτυπωμάτων, ἐν περιπτώσει προσδιορισμοῦ τούτων ὑπό τῶν διωκτικῶν Ἀρχῶν. Οἱ Λενέτης καί Χρυσάφης, συμμορφωθέντες, μετέβησαν εἰς τό σημεῖον ὅπου εἶχον ἀποθέσει τάς δύο βόμβας, παρέλαβον καί μετέφερον ταύτας εἰς τό ἐπί τῆς ὁδοῦ Καστελίας 14 (Κυψέλη) διαμέρισμά των, ἔνθα ἀπεκρύβησαν ὑπ' αὐτῶν μέχρι τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 1969, ὅτε παρελήφθησαν ὑπό τοῦ Κυριαζῆ Ἰωάννου.

Συγκροτεῖται νέα ὁμάς

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐκρήξεων καί ἑτέρων παρανόμων πράξεων οἱ Ἀρχάκης Ἀλέξανδρος καί Λέκκας Δημήτριος, συλληφθέντες παρεπέμφθησαν εἰς τό Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον καί κατεδικάσθησαν. Μετά τήν σύλληψιν καί καταδίκην τοῦ Ἀρχάκη, ἀνέλαβεν τήν ἡγεσίαν τῆς ἀντιστασιακῆς ὁμάδος ὁ Κυριαζῆς Ἰωάννης, ὅστις κατέβαλλεν συντόνους προσπαθείας πρός ἐπάνδρωσιν, στελέχωσιν καί διεύρυνσιν ταύτης. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ του ταύτῃ ὁ Κυριαζῆς προέτεινε ὅπως ἐνταχθοῦν εἰς τήν ὁμάδα οἱ διά φιλίας μετ' αὐτοῦ συνδεόμενοι Καραγιώτας Ζαχαρίας, Σπηλιόπουλος Σπυρίδων καί Νικολόπουλος Βασίλειος. Οὗτοι ἀποδεχθέντες τούς σκοπούς τῆς ὁμάδος ἐνετάχθησαν εἰς αὐτήν καί συνεφώνησαν εἰδικώτερον εἰς τήν τοποθέτησιν βομβῶν τύπου «μολότωφ» κάτωθι αὐτοκινήτων, ἰδίᾳ ἀξιωματικῶν, ὡς καί εἰς διάφορα νευραλγικά σημεῖα τῆς πόλεως.

Κατά μῆνα Νοέμβριον 1969 οἱ Κυριαζῆς καί Νικολόπουλος ἐμίσθωσαν αὐτοκίνητον, διήλθον ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Καστελίας ἀριθ. 14 διαμερίσματος τῶν Λενέτη καί Χρυσάφη, παρέλαβον δύο ἐκρηκτικάς βόμβας καί μετέθησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν περιοχήν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου προκειμένου νά προβοῦν εἰς τήν τοποθέτησίν των. Τό ἐγχείρημα ὅμως τοῦτο δέν ἐπραγματοποιήθη τελικῶς, διότι φοβηθέντες οἱ ἀνωτέρω ἐκ τῆς παρουσίας πολλῶν ἀστυνομικῶν εἰς τό ὡς ἄνω σημεῖον, ἠναγκάσθησαν νά ἐγκαταλείψουν τό ἐγκληματικόν των σχέδιον καί νά μεταφέρουν τάς βόμβας εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Κυριαζῆ.

Κατά μῆνα Δεκέμβριον 1969 προσεχώρησεν εἰς τήν παράνομον καί ἀναρχικήν ὁμάδα τοῦ Κυριαζῆ ὁ Κύργιος Δημήτριος, προσφάτως ἀπολυθείς ἐκ τῶν Φυλακῶν Ἀβέρωφ, εἰς ἃς ἐξέτισε ποινήν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ συνεπείᾳ καταδίκης του ἐπ' ἀδικήματι τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου (κλοπή). Οὗτος ἐτύγχανεν κατά τό παρελθόν μόνιμος ὑπαξιωματικός, πλήν ὅμως ἀπεβλήθη ἐκ ἔτει 1955 τοῦ Σώματός του συνεπείᾳ βαρέων πειθαρχικῶν παραπτωμάτων καί διῆγεν ἔκτοτε βίον πλάνητα, καταδικασθείς κατ' ἐπαναλήψιν ἐπί κλοπαῖς καί ἀλητείᾳ. Εἰς τάς φυλακάς ὁ Κύργιος ἐγνώρισε καί συνεδέθη μέ τόν ἀποτάκτον λοχαγόν Ἀρχάκην. Ὁ τελευταῖος οὗτος ὑπέδειξεν εἰς τόν Κύργιον νά ἔλθῃ εἰς ἐπαφήν, μετά τήν ἀποφυλάκισίν του καί νά συνεργαστῇ μετά τοῦ Κυριαζῆ, τόν πάρωτρυνε νά διαπράξῃ ἐπ' ἀνταλλάγματι τήν δολοφονίαν τοῦ ὡς μάρτυρος κατηγορίας εἰς τήν κατ' αὐτοῦ διεξαχθεῖσαν δίκην καταθέσαντος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου Σιδέρη Σπυρίδωνος καί ἐνεχείρισε εἰς αὐτόν ἐγγράφους ὁδηγίας περί τοῦ τρόπου κατασκευῆς ἐκρηκτικῶν βομβῶν πρός παράδοσιν τῶν ὁδηγιῶν τούτων εἰς τόν Κυριαζῆν, ὅπερ ὁ Κύργιος καί ἔπραξεν, εὐθύς ὡς ἀπεφυλακίσθη. Κατά τήν πραγματοποιηθεῖσαν μεταξύ Κύργιου καί Κυριαζῆ συνάντησιν, ὁ πρῶτος ἐξεδήλωσεν ἐπιθυμίαν συνεργασίας διά τῆς ἐντάξεώς του εἰς τήν ὁμάδα τοῦ δευτέρου, ὁ τελευταῖος δ' οὗτος ἐμερίμνησε πάραυτα διά τήν ἐξασφάλισιν τροφῆς καί στέγης εἰς τόν Κύργιον. Ὁ Κυριαζῆς συνέδεσε τόν Κύργιον μετά τῶν Λενέτη καί Χρυσάφη, οἵτινες ἀπεδέχθησαν νά φιλοξενήσουν τόν Κύργιον εἰς τό ἐπί τῆς ὁδοῦ Καστελίας ἀριθ. 14 διαμέρισμά των.

Εἰς τό ἐν λόγῳ διαμέρισμα συχνάκις ἐλάμβανον χώρον συνωμοτικαί συσκέψεις μεταξύ τῶν ἀνωτέρω πρός προγραμματισμόν καί συντονισμόν τῆς δράσεως τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος. Οὕτω, εἰς ἐκτέλεσιν ἐν τοιαύτῃ συσκέψει ληφθείσης ἀποφάσεως, τήν 31ην Δεκεμβρίου 1969, οἱ Κυριαζῆς καί Κύργιος, μετέβησαν εἰς τόν ἐν Ἀθήναις κινηματογράφον ΡΕΞ καί ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς τουαλέττας ἔρριψαν δύο βόμβας ἐπί τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες ἐκραγεῖσαι προεκάλεσαν ἐκκωφαντικόν θόρυβον καί μεγάλην ταραχήν καί ἀνησυχίαν εἰς τούς διερχομένους πολίτας, οὐχί ὅμως καί θύματα ἢ ὑλικάς ζημίας, καί τοῦτο ἐξ εὐτυχοῦς συγκυρίας, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ρίψεως τῶν ἄνω βομβῶν ὁ κίνδυνος τόν ὁποῖον διέτρεξεν ἡ ζωή τῶν διερχομένων τήν μεγάλης κυκλοφορίας ὁδόν Πανεπιστημίου ὑπῆρξεν μέγας.

Εἰς τό ἱστορηθέν ἐγχείρημα μετέσχε καί ὁ Νικολόπουλος Βασίλειος, ὅστις, κατ' ἐντολήν τοῦ Κυριαζῆ καί μετά τήν παραλαβήν τῶν βομβῶν ἐκ τῆς οἰκίας του, εἶχεν μεταθῆ εἴς τι ζαχαροπλαστεῖον, ἐγγύς τοῦ προσδιορισθέντος σημείου τῆς ἐκρήξεως κείμενον, προκειμένου νά εἰδοποιήσῃ τόν ἡμερήσιον τύπον καί τόν Διεθνῆ Ἐρυθρόν Σταυ